Antistitum, Reuerendissimorum Abbatum, nec dorum, triumvi
duntaxat, quod et magnum esset, sed quod parè inauditum cord
octo Rmis Abbatibus dicimus. O quisquis es Oratorum diser
tissime, ac non tua diu obmutesceret lingua? an non salui
tans medio in gutture deficeret Vox? an non mates abs
admurmurantium encomijs fuisse, quàm cum dedecore tm
lumen interneri, et suspirare non posse? Verùm Act. quam,
quam plurima de vra dicendi imperitia ~~[illegible]~~,
dicere & integram Orationem contexere posem, tamen
Verendum mihi est, ne modestia causa magis, quam quod vera
esse putem, illa à me dicta esse videantur. Vestra igitur Venia,
Vestra Humanitate, Benevolentiaq; netum omnem profiteor,
te, breuiter, quod hoc meo detineo pectore, h. n. graniter
pro maiestate, saltem hilariter pro Voluntate conserere,
inquireregq; statui, quandoquidem vra Congregatio per,
duratura videatur, ita tm ut perpetuo perseueraturam
concludam ob incredibilem Vram Prouidentiam Abbates
Rmi laboremq; aliarum ex occasione rerum, qua licet
corruptioni obnoxia sint, tamen propter sagacem Mona,
lium industriam quam diutissime conseruentur. Vestrum
interim erit Act. Ampl.mi n. inuitos animos ori meo ~~[illegible]~~
paululum conferare,

Ea est rerum omnium conditarum constitutio, eaq; cor,
porum incessabili pugna inter se decertantium vicissitudo, vt
nil opere, aut naru factum, nil ab artis, naturaue ge,
nio confictum, quod non paucorum delabentium annorum

Lizenz: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. 81v – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/de/zbz/D0147/81v)